

Er is angst voor een VN-verdrag dat ons tot opname van migranten zou verplichten. Dat is onterecht. Maar het enige wat de VN van ons vragen is te erkennen dat migranten ook mensenrechten hebben. Foto: vluchtelingen op Lesbos.

VN-VERDRAG VERPLICHT TOT NIETS

... De suggestie van SGP'er Roelof Bisschop (Nederlands Dagblad 24 oktober) dat landen door het tekenen van het VN-migratiepact verplicht zouden worden om migranten toe te laten, is onzin. Het verdrag roept alleen op tot het erkennen van mensenrechten.

Met het uitbreken van de burgeroorlog in Syrië en het keiharde optreden van het regime-Assad ontvluchtten miljoenen Syriërs hun land. Verreweg de meesten naar buurlanden als Libanon, Jordanië en Turkije, terwijl honderdduizenden de Europese Unie probeerden te bereiken. Dat bleek niet eenvoudig, aangezien het visumregime van de Europese Unie dat sinds de jaren negentig is opgetuigd een normale overtocht onmogelijk maakt. In dat gat sprongen onderne-

mers die vaak tegen grof geld bereid waren vluchtelingen naar Griekenland, en later Italië en Spanje te vervoeren. De gevolgen zijn bekend; sinds 2014 verdrinken er 17.000 migranten, onder wie ook veel kinderen.

Als reactie sloot de EU op 19 maart 2016 de zogeheten 'Turkije deal', waarbij dat land beloofde de mensensmokkel over de Egeïsche Zee tegen betaling te beteugelen. Soortgelijke 'deals' werden vervolgens gesloten met landen in Noord-Afrika en bezuiden de Sahara. Zo sloten de EU en Libië een verdrag waarbij dat land in staat werd gesteld migranten op zee tegen te houden en terug te brengen naar de kust.

Deze politiek van het 'verschuiven' van de buitengrenzen van Europa en het 'uitbesteden van mensenrechten'

schendingen' is juridisch zeer omstreken en heeft onder meer geleid tot mensonwaardige toestanden in Libië waarbij migranten als slaven worden behandeld, gemarteld en gedood.

Het VN-migratiepact dat in december in Marokko wordt getekend, wil on-

Te veel gevraagd voor christelijk politicus?

der meer deze gevolgen van Europees, en dus ook Nederlands, beleid bestrijden. Volgens SGP-Kamerlid Roelof Bisschop is dat een heel slecht idee, omdat dit onze soevereiniteit in

gevaar zal brengen. Migratie zou namelijk als een mensenrecht worden erkend en daarmee de deur openen naar een mogelijk ongekend aantal migranten uit Afrika en Azië.

Die angst lijkt mij volledig onterecht. Om te beginnen staat nergens in het (niet bindend) verdrag dat migratie een mensenrecht is. Met andere woorden: veel vrome woorden, maar als een land zich er niet aan houdt, is er geen enkele sanctie.

Ten tweede benadrukt de tekst herhaaldelijk dat de soevereiniteit van landen volledig intact blijft (artikel 15) en dat landen zich het recht voorbehouden hun eigen migratiebeleid te blijven voeren. Het enige wat landen beloven, is om ervoor te zorgen dat migranten fatsoenlijk worden behandeld, ook als ze geen recht hebben om te blijven. In dat geval

roeft het pact op om samen te werken met andere landen en het land van herkomst, en zo op een waardige manier terugkeer te bevorderen. Ook dit is niets nieuws, maar vloeit voort uit bestaande internationale verdragen over de rechten van de mens. De suggestie dat landen op de lange termijn dus verplicht zouden worden om migranten, ook als het geen vluchtelingen zijn, toe te laten, is onzin. Bestaande mensenrechtenverdragen hebben de EU er ook niet van weerhouden om de zuidgrens verder af te grendelen en dubieuze deals te sluiten met autoritaire regimes. Het enige waar het pact toe oproept, is te erkennen dat ook migranten mensenrechten hebben. Als dat al te veel gevraagd is voor een christelijk politicus, dan weet ik het ook niet meer. <

RITA KLAMER • is een vaste Taizé-bezoeker nd.nl/opinie

HET GEHEIM VAN TAIZÉ IS LUISTEREN EN OVERGAVE

... De 'theologie van Taizé' staat op veel punten geheel tegenover de cultuur in Nederlandse kerken. Het draait om controle versus overgave.

In het Nederlands Dagblad van 22 oktober wordt geschreven over het werkbezoek van de Protestantse Kerk in Nederland aan de oecumenische gemeenschap in Taizé.

Taizé gaat uit van Gods onbegrensde en onvoorwaardelijke liefde voor ieder mens. God is liefde en komt met iedereen tot zijn bestemming via de Zoon. Hoe, is een mysterie dat zij God laten: Hij dwingt nooit, heeft toch de controle en de mens blijft ervan af. De relatie met God is vooral een persoonlijke relatie. De groep is secundair, zij kan niet zeggen: 'doe dit, denk dat'. Maar zij heeft wel een

taak de mens te helpen focussen op Christus en te luisteren naar de Geest. Hij moet echter zelf een antwoord vinden.

Taizé is een plek van verzoening omdat Christus eenheid wil. Verzoening tussen God en mens, mensen onderling en tussen kerken. Het rijmt met het nieuwe gebod van Jezus uit Johannes 13 vers 34 en 35. Er wordt niet gemeten en niet geoordeeld. Men heeft zichtbaar lief.

houding Bovenstaande typeert de houding van de broeders ten opzichte van de duizenden jongeren. De broeders hebben geen intenties discussies te winnen. De jongeren ontdekken dat ze in hun zoektocht werkelijk alles mogen zeggen zonder dat ze gecor-

rigeerd worden. Daardoor ervaren ze Taizé als een plek van onvoorwaardelijke acceptatie.

regels

Ik vroeg een broeder: 'Wat is het geheim van Taizé? Wanneer spreek je en wanneer zwijg je?' Zijn antwoord: 'In Taizé willen we gemeenschap door echt samen te leven, ook als het maar een week is. We luisteren vooral. Willen nederig zijn. Woorden relativeren we, want iedereen geeft een eigen betekenis aan een woord. Dus wat zegt een woord? Dat is de reden dat we zo weinig mogelijk vastleggen met regels en structuur. En ik relatieveer ook mijzelf: wie ben ik nu eigenlijk? Ik ben afhankelijk van de bron. Als ik me verbeeld iemand te zijn omdat ik iets heb ge-

daan wat bewonderd wordt, besef ik weer wie ik ben als het mijn beurt is om de toiletten schoon te maken.' Toen ik vroeg of hij de ander dan niet aan zijn lot overliet, zei hij: 'Hoe kan ik de ander vertellen wat hij moet doen? Ik ken hem toch helemaal niet? Ik weet niet waar God op dat moment met hem mee bezig is. Dus ik luister. Pas als de ander mij een vraag stelt ontmoeten onze wegen elkaar en kan ik iets vertellen van mijn eigen zoektocht. Ik laat daarna weer los. Ondertussen vertrouw ik hem in stilte in gebed toe aan Gods Geest: Hij gaat verder met deze persoon. De jongeren komen drie keer per dag naar het gebed. Ze zingen 'Jesus, remember me', 'Geest van liefde, woon in mij', 'Niets kan mij scheiden van Gods liefde', 'Bescherm

mij God, ik vertrouw op U' etc. Wij geloven dat die woorden niet leeg terugkeren naar de harten van mensen die dit zingen.' Wat ik me nu afvraag is: hoeveel controle hebben we in de Nederlandse kerken nodig? Als we Taizé willen navolgen in (gast)vrijheid en onvoorwaardelijke acceptatie, moet er heel veel anders. In de Nederlandse kerkcultuur wordt mijns inziens de vrijheid in Christus onvoldoende betekenis en kracht toegekend. Samen met de liefde van Christus is dat alles wat we nodig hebben om kerk te zijn. God heeft met zijn Geest de leiding over ieder mensenleven, ook als wij dat niet zien. De kerk moet leren denken vanuit overgave. Het (God) werkt mensen, echt waar! Ga maar eens kijken daar op die Franse heuvel. <